

عنوان مقاله:

پیش بینی رفتار جرح خویشتن بدون قصد خودکشی بر اساس حمایت اجتماعی و بدرفتاری دوران کودکی در نوجوانان

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عصمت نبی پور حسن آباد وسطی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران.

مریم سعیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف پیش بینی رفتار جرح خویشتن بدون قصد خودکشی بر اساس حمایت اجتماعی و بدرفتاری دوران کودکی در نوجوانان شهرستان اصفهان انجام گرفت. پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی و از روش پژوهش توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان متوسطه اول مدارس پسرانه شهرستان اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ که با استفاده از پرسشنامه سیاهه خود-آسیب رسانی کلونس و گلن (۲۰۰۹) رفتار خودآسیبی نشان دادند بود. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۲۴۳ نفر به دست آمد. با توجه به اینکه در مدرسه پسرانه تعداد ۷۸ نفر از دانش آموزان مطابق پرسشنامه این رفتار را نشان دادند، به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. به منظور جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه های ضربه کودکی، مقیاس حمایت اجتماعی ادراک شده و سیاهه خود گزارشی خود-آسیب رسانی استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از رگرسیون گام به گام و همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که سوء استفاده فیزیکی، غفلت عاطفی، خانواده، دوستان و سوء استفاده عاطفی پیش بینی کننده های معناداری برای رفتار جرح خویشتن بدون قصد خودکشی اند. با توجه به پیش بینی رفتار جرح خویشتن بدون قصد خودکشی بر اساس حمایت اجتماعی و بدرفتاری دوران کودکی شناسایی عوامل حمایت اجتماعی و تجارب بدرفتاری دوران کودکی در ایجاد علت این رفتارها و ایجاد استراتژی های موثر پیگیری و مداخله برای این رفتار مهم است.

کلمات کلیدی:

حمایت اجتماعی، بدرفتاری دوران کودکی، جرح خویتن بدون قصد خودکشی، نوجوانان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1239724>

